

متن پرسش

سلام آقای طاهرزاده وقت شما بخیر: امیدوارم حالتون خوب باشه. اعیاد شعبانیه رو تبریک میگم. ببخشید من هر وقت دچار یه حالت معنوی خوبی میشم یا یه کار خوبی انجام میدم بعدش یه خرابکاری بزرگ می‌کنم. دقت کردم همیشه این اتفاق می‌افته. مثلاً چند شب پیش وقتی مناجات شعبانیه رو خوندم و خیلی به دلم نشست، کلی گریه کردم و توبه کردم. چند ساعت بعدش عین احمقا نشستم تا صبح جوک خوندم و ولگردی مجازی کردم. یا چند وقت پیش قرآن خیلی خوبی خوندم بعدش سر یه موضوع بیخودی با پدرم دعوا کردم. یا یه عهده با خدا بستم که یه کاری انجام بدم بعدش نشستم تا صبح سریال یانگوم رو دیدم! یعنی اگه یکی به من بگه یانگوم می‌بینم میگم چقدر تباهی بعد خودم در اوج کار و زندگی نشستم فیلم دیدم. نمی‌دونم این دام شیطانیه یا خودم زیادی احمقم یا هردو. فقط می‌دونم خسته شدم از دست خودم. ۸ ساله که نیستم. ربع قرن زندگی کردم چشم رو هم بذارم وقت مرگم می‌رسه. لطفاً یه راهکار واقعی بهم بدید. جملات انگیزشی و کلی به کارم نمیداد. من خیلی زود تحت تأثیر قرار می‌گیرم و حتی گاهی تا چند ماه خوب پیش میرم اما بعدش دوباره جا می‌زنم. چی کار کنم که شده به قدم برم جلو، اما واقعا برم جلو. نه اینکه توهم پیشرفت داشته باشم و دوباره ببینم دارم عمرم رو با چرت و پرت هدر میدم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال باید به خودمان برنامه بدهیم و در برنامه‌دادن، سخت‌گیری نکنیم. ولی در دل آن برنامه‌ها کارها را جلو ببریم تا روزمره‌گی‌ها ما را گرفتار خود نکند. به گفته جناب مولوی: «مر سفيهان را رُباید هر هوی / زان‌که نبُودشان گرانی قوا». گرانی قوا همان برنامه‌ریزی‌ها است. موفق باشید